

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ ΚΛΠ
ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΑΤΑΒΑΤΗ- ΣΙΦΝΟΥ, ΤΚ 840 03, ΤΗΛ (0284)-32 168
ΑΦΜ 099 64 14 92 ΔΟΥ ΜΗΛΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	
Αρ. Πρωτ. 943	Ημερομηνία 3.6.03
Φακ	
ΣΙΦΝΟΣ	22-05-03
Α/Α ΠΡΩΤ.	27

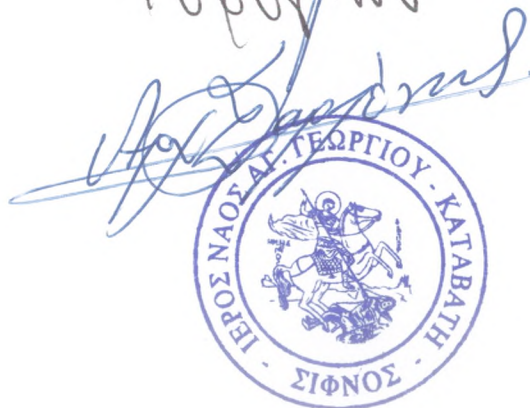
Αγαπητέ μου κ. Φαρρά, Χριστός ανέστη.
Επύξω και εύχομαι να είδατε καλά.
Μαζί με τους αδελφούς μου σκαρτζιόμους
έβωλχηώ και ένα κείμενο που αναφέρεται
στ' ένα υπό τα έρρα σας, που σας φέρω
ο Θεός και κάνει πριν από αρκετά
χρόνια. Πρωτοποριακό για την εποχή
του τότε ώστε να αναγνωριστεί
και πανευρωπαϊκά και παράλληλα
και κίνητρο για ανάλογα έργα
αναδοχικού της. Αποστέλλεται
στην ζωή αναπόσπαστη με μέριμνα
και δαπάνες σας της Φυροδίου.

ἔτηλα ἀπὸ 30 ἐκτὸν χρόνια, βέβαια
κάποιοι καινουργοὶ ἐνορίτες πού ἐκτίναξε
ἐν ὑπόψει κείντρο μνήμης καὶ ἀναγνώ-
ρισης γὰρ ὅσους, ὅπως ἐστίς, πού μὴ
εἶναι πρωτοβουλία τους βοηθῶσαν ὡς
ἐν καὶ μέντοι ἐν μοναδικότητι καὶ μὴ
κατὰ τὴν φανερότητα καὶ τὴν
ἐξήγηση.

Διὰ τὴν γοητίαν, ἔδωκα καὶ παντοδυνα-
μίας εἰς ευχαριστίας σου καὶ ὁ Θεὸς
καὶ εὐφραίνεται γὰρ τὰ ἔργα σου.

Μετὰ τὴν ἀγάπην σου Χριστοῦ

Ὁ Συμβολὸς σου Ι. Μ.
Φυροποιῶν

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - "ΦΥΡΟΓΙΑ"

Άνοιξις 2002

Έμμ. Νικολαΐδης

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ & ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ-ΦΥΡΟΓΙΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ένα από τά παλιά μοναστήρια τῆς Σίφνου εἶναι καί αὐτό τῶν Φυρογίων. Ἡ παλαιότητά του συμπεραίνεται ἀπό διάφορες χαραγματικές ἐπιγραφές. . Ἐάν λάβει κάποιος ὑπόψη του ὅτι τέτοια χαράγματα γινόντουσαν στό τέλος μιᾶς κατασκευῆς ἢ κάποιου σημαντικοῦ γεγονότος, εὐκολα μπορεῖ νά ὑποτεθῇ ὅτι τό μοναστήρι ἄρχισε νά συγκροτεῖται γύρω στά 1700.

Τα Φυρόγια ἀποτελοῦσαν μετόχι τῆς Μονῆς τοῦ Προφ. Ἡλιοῦ. Σήμερα ὑπάγεται στήν Μονή τῆς "Βρύσης". Στήν ἀκμή του, ὅπως φαίνεται ἀπό τά κτίσματά του, θά εἶχε καμιά εἰκοσαριά μοναχούς. Σήμερα, δυστυχῶς, δέν ἔχει κανένα καί εἶναι κρῖμα. Ἀκολούθησε κι' αὐτό τήν γενικώτερη παρακμή τοῦ μοναχισμοῦ στό νησί, πού ἄρχισε στίς ἀρχές του 19ου αἰῶνος. Ἔτσι σιγά-σιγά ἐρειπώθηκε. Εὐτυχῶς στό τέλος του 20ου αἰῶνος τό ἐνδιαφέρον γιά το καημένο τό μοναστηράκι ἀναζωπυρώθηκε, καί ἄρχισαν νά γίνονται σταδιακά ἀναστυλώσεις. Ὡς κτίσμα, ἄρχισε νά βρίσκει τήν παλιά του μορφή, ἐνώ με διάφορες κατά καιρούς λειτουργίες ἀναβιώνεται μερικῶς καί ἡ θρησκευτικότητα του.

Συμπληρωματικά πρὸς τά ὅσα (πάντοτε) τεκμηριωμένα ἀναφέρει ὁ ἱστορικός τῆς Σίφνου κ. Συμεωνίδης, στό παρόν ἐπιχειρεῖται ἡ ἀποτύπωση ὅσων στοιχείων μπόρεσαν ἐπιπλέον νά συγκεντρωθοῦν, σε μιά προσπάθεια διασώσεως τῆς ἱστορικῆς μνήμης τοῦ νησιοῦ. Ὑποκινητής αὐτῆς τῆς προσπάθειας ἦταν ὁ σεβαστός ἱερέας τῆς Καταβατῆς Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Δαρζέντας, ὁ ὁποῖος φροντίζει τό Μοναστηράκι σάν παιδί του..

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ-ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ

Κατά τόν Μάνο Φιλιππάκη, (1) "τό τοπωνύμιο Φυρόγια συναντᾶται στήν Άνδρο σέ τόπους ὅπου (ὑπάρχουν) κόκκινα καί σκληρά χώματα" (ἀπό τό φυρός =κόκκινος). Ίσως παλαιότερα νά ὑπῆρχαν ἐκεῖ τέτοια χώματα, μέ τά ὁποῖα οἱ Σιφνιοί "τσικαλάδες" ἔφτιαχναν τά γνωστά κεραμικά τους. Σήμερα τέτοια περιοχή γύρω ἀπό τά Φυρόγια δέν διακρίνεται.

Άλλη ἐτυμολογία κατά τον Φιλιππάκη μπορεῖ νά προέρχεται ἀπό "τό φυρός μέ τήν σημασία τοῦ ἄδειου, τοῦ κενοῦ. Ὑπάρχει μάλιστα καί σιφνεϊκή παροιμία (γνωμικό):

**Ὁ φτωχός θαρρεῖ πλουταίνει
μά φυρᾶ καί δέν τό νιώθει."**

Άν κάποιο περιστατικό γιά κάποιο "κενό" ἔδωσε τήν ὀνομασία στο μοναστηράκι, αὐτό δέν εἶναι γνωστό. Άλλωστε, ἐλάχιστα στοιχεῖα ἀπό τήν μακρά σχετικῶς ζωή του εἶναι γνωστά.

Κατά τόν ἱστορικό κ.Συμεωνίδη (2), φυρά δηλαδή μή ἀποδοτικά λέγονται καί ἐδάφη κόκκινα καί σκληρά. Το βραχώδες καί ἄγονο τῆς γύρω περιοχῆς δικαιολογεῖ ἓνα τέτοιο χαρακτηρισμό.

Μιά ἄλλη, κατά τήν γνώμη μου, ἐκδοχή μπορεῖ νά εἶναι ἀπό κάποιο κοκκινοτρίχη μοναχό πού ἱδρυσε τήν Μονή. Ἡ ἔλλειψις κάποιου γραπτοῦ στοιχείου, ἀφήνει τήν προέλευσι τοῦ ὀνόματος στή σφαῖρα τῆς εἰκασίας.

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ

Ἡ Μονή βρίσκεται νοτίως τῆς Καταβατῆς, στοῦ πρόποδες του βουνοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα, καί σέ "στρατηγική" κατά κάποιο τρόπο θέσι. Κεῖται στή διασταύρωσι τῶν μονοπατιῶν ἄλλοτε, καί ὁδῶν σήμερα, πού ὁδηγοῦν βορείως πρὸς τήν Ἀπολλωνία, ΒΑ. (ἀπό μονοπάτι) πρὸς τήν Καταβατή, Α. πρὸς Ἑξάμπελα καί Πλατύ Γιαλό καί Ν. πρὸς Βαθύ. Τέλος ἓνα μονοπάτι ἀκόμη καί σήμερα ξεκινᾷ ἀπό τήν Μονή καί ὁδηγεῖ στά δυτικά πρὸς μιά χαράδρα τήν ἀποκαλούμενη "Σκάφη", καί μέσω αὐτῆς πρὸς τόν Προφήτη Ἡλία, τόν "ἄψηλό" καί τό "Μαῦρο Χωριό".

Ἡ τοποθεσία εἶναι, ἀκόμη καί σήμερα, γραφική. Ἀσφαλῶς θά ἦταν γραφικώτερη καί προπάντων ἡσυχη παλαιότερα μέ τά μονοπάτια καί τούς περαστικούς, πεζοῦς ἢ μέ τά γαῖδουράκια τους. Ἡ "πρόοδος" τῆς ἀσφάλτου, ἔδιωξε κι' ἀπό ἐδῶ τήν ἡρεμία τοῦ τοπίου εἰδικώτερα τό καλοκαίρι μέ τήν εἰσβολή τῶν ἐποχουμένων τουριστῶν

Κεφ Α. ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Κατά τόν ιστορικό της Σίφνου, κ. Σίμο Μ. Συμεωνίδη (2), τά Φυρόγια αποτελοῦσαν τό ἓνα ἀπό τά δύο μετόχια τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτη Ἡλιοῦ, (τοῦ Ὑψηλοῦ). Τό ἄλλο ἦταν ὁ Ταξιάρχης τῆς "Σκάφης" (τοπωνύμιον περιοχῆς πίσω καί πρὸς τά δυτικά τῶν Φυρογίων). Τά Φυρόγια ὅπως φαίνεται καί ὅπως ἀναφέρεται στή συνέχεια, αποτελοῦσαν τό ἀγροτικό ἐργαστήρι ἐνῶ ὁ Ταξιάρχης τό ἀγιογραφεῖο τῆς Μονῆς τοῦ Πρ. Ἡλιοῦ. Περὶ τό 1830 εἶχαν ἀποβιώσει ὅλοι οἱ μοναχοί τῶν Φυρογίων καί τά ἔσοδα ἀπὸ τὴν ἐνοικίασι τῶν κτημάτων του διετίθεντο γιὰ τίς σχολικὲς ἀνάγκες τοῦ νησιοῦ. Ἄλλες μαρτυρίες δὲν ὑπάρχουν, ἐκτός ἀπὸ τὴν ἐγκατάστασι στοὺς χώρους του τοῦ πρώην (Μητροπολίτου) Βελιγραδίου Ἀνθιμου τοῦ Σιφνίου γιὰ ἓνα μικρὸ διάστημα."

Κατά τόν Μ. Γκιτάκο * στά Φυρόγια βρέθηκαν διάφορες χαραγματικές ἐπιγραφές μέ διάφορες χρονολογίες (1615, 1618, 1687, 1701, 1705), πάνω σέ πέτρες ἢ τεμάχια κεραμικῶν. Αὐτὲς ὡστόσο, κατὰ τόν κ. Συμεωνίδη δὲν ἔχουν ἐπιβεβαιωθεῖ, καί γι' αὐτό δὲν μποροῦν νά θεωρηθοῦν ὡς ἱστορικά τεκμήρια. Ἐκεῖνες πού φαίνονται ὡς πλέον ἀξιόπιστες εἶναι το 1738 στό ὑπέρθυρο ἐνός γρεμισμένου κελλιοῦ τῆς νοτίας πτέρυγος, καί 1832 στό ὑπέρθυρο τοῦ Καθολικοῦ (αὐλβ)..

Ἀπὸ αὐτὲς τίς ἡμερομηνίες διαφαίνεται πῶς τό Μοναστηράκι ἀκολούθησε τὴν ἐξέλιξι τῶν πραγμάτων στό νησί, πού συνοπτικά ἔχει ὡς ἑξῆς:

-1537, παρακμὴ τῆς φραγκοκρατίας, οἱ Κυκλάδες ὑποκύπτουν στήν τουρκικὴ ἐπιρροή.

-1537-1617, τόσον ἡ ἐξουσία τοῦ καθολικοῦ δυνάστη, ὅσον καί ὁ καθολικισμός ὑφίστανται φθορὰ ἀνεπανόρθωτη. Ἡ συρρίκνωσις τοῦ καθολικοῦ ποιμνίου ἀποβαίνει καταλυτικὴ. Ἀναβίωσις τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐάν ἡ εὐρεθεῖσα χρονολογία 1613 εἶναι ἔγκυρη, τότε πρέπει νά οἰκοδομήθηκαν καί τά Φυρόγια.

*Μιχ. Χαρ. Γκιτάκου, Ἀνεκδοτοὶ ἐπιγραφαί καί χαράγματα ἐκ βυζαντινῶν καί μεταβυζαντινῶν μνημείων τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1957.

-1617, όριστική απομάκρυνσις τοῦ δυνάστη τῆς Σίφνου Ἀγγέλου Γοζαδίνου ἀπό τούς Τούρκους καί διωγμοί των καθολικῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Σίφνου περιέρχεται στήν δικαιοδοσία τῆς φυσικῆς τῆς μητέρας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τό ὅποῖον ἔκτοτε μεριμνᾷ μονίμως γιά τό ὀρθόδοξο ποίμνιον τοῦ νησιοῦ. Σταδιακή ἄνθησις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἀποκατάστασις μονῶν καί ἐκκλησιῶν, δημιουργία νέων.

-1646 χάρις σ' αὐτή τήν ἄνθησι, ἐπὶ Πατριάρχου Παρθενίου Β, ἱδρύεται στήν Σίφνο ἀρχιεπισκοπή, ἡ ὁποία διατηρήθηκε γιά 150 χρόνια μέχρι το 1797.

-1654 κατόπιν αἰτήματος τῶν μοναχῶν τοῦ Προφ. Ἡλιοῦ το Πατριαρχεῖο τῆς Κων/λεως ἐγκρίνει τήν επέκτασι τοῦ τότε μικροῦ ἡσυχαστηρίου σέ μεγάλη Μονή.

-1617-1821 εὐνοϊκή γιά τό νησί περίοδος. Οἰκονομική ἀνάπτυξις καί παράλληλα ἀκμή τῆς Ορθοδοξίας.

-1821-1828 Ἑλληνική Ἐπανάστασις, προσπάθειες καί θυσίες γιά τήν ἀπλευθέρωσι

-1828-1831 ἀπελευθέρωσις, προσπάθειες ἀπό τόν μεγάλο Καποδίστρια ἀποκαταστάσεως κράτους ἀπό τό χάος καί ἐπουλώσεως τῶν πληγῶν. Ἐλλειψις πόρων, στασιμότητα καί στά ἐκκλησιαστικά πράγματα. Γι' αὐτό ὅπως ἀναφέρει ὁ Κ.Συμεωνίδης, ὅταν τό 1830 ἀποβίωσαν ὅλοι οἱ τότε μοναχοί τό Μοναστηράκι ἔκλεισε καί σταδιακά ἐρειπώθηκε.

Τό 1831 ἐπέστρεψε στή Σίφνο ὁ πρῶην μητροπολίτης Βελιγραδίου Ἀνθιμος. Ὡς παλαιός μοναχός τῆς Μονῆς τοῦ Πρ. Ἡλιοῦ ἀνακαίνισε μέ δική του δαπάνη τό Καθολικό τῶν Φυρογίων, καί οἰκοδόμησε διάφορα κελλιά.

-1834-1864 Βαυαροκρατία. Περίοδος δυσμενῆς γιά τά ἐκκλησιαστικά πράγματα. Σταδιακή κάμψις τῆς οἰκονομίας τοῦ νησιοῦ, μετανάστευσις, περιορισμός τῆς ἐκκλησιαστικῆς δραστηριότητος, παρακμή τοῦ μοναστικοῦ βίου, ἐγκατάλειψις καί των Φυρογίων.

Ἀπό τά παραπάνω σάν πιθανότερη ἐξέλιξι φαίνεται νά ἦταν ἡ ἀκόλουθη:

Ὅπως ἀναφέρει ὁ κ. Συμεωνίδης, κατά τήν παράδοση, ἡ ἴδρυσις τῆς Μονῆς τοῦ Προφ. Ἡλιοῦ, ἐπὶ τοῦ ὄνωνύμου ὄρους (σέ ὑψόμετρο 682 μ), ἀνάγεται στόν ὀγδοο αἰῶνα. Βεβαιωμένα ὑπῆρχε τό 1145 παλαιός ναός καί ἡσυχαστήριον. Ἀπόλυτα βεβαιωμένο ἐπίσης, ἀπό τήν ἀνεύρεσι Πατριαρχικοῦ Σιγιλίου πού ἐκδόθηκε τό 1654, εἶναι ὅτι τότε ἐγκρίθηκε ἀπό τό Πατριαρχεῖο ἡ επέκτασις τοῦ τότε ἡσυχαστηρίου σέ

Πατριαρχική Σταυροπηγιακή Μονή, δηλαδή σέ καθίδρυμα έξαρτώμενον ἀπ' εὐθείας ἀπό τό Πατριαρχεῖο τῆς Κων/λεως. Μιά τέτοια Μονή γιά νά οἰκοδομηθεῖ καί ἐξοπλισθεῖ προφανῶς θά χρειάσθηκε πολλά χρόνια, ἐάν μάλιστα λάβει κανεῖς ὑπόψη τήν δυσκολία μεταφορᾶς τῶν ὑλικῶν σέ τέτοιο, ἀκόμη καί σήμερα, δυσπρόσιτο μέρος, ἀλλά καί τήν προσπάθεια ἐξευρέσεως οἰκονομικῶν πόρων.

Ἐπειδὴ σ' αὐτό τό ὑψόμετρο τόν χειμῶνα τό ψῦχος εἶναι δριμύ, ἴσως κάποια στιγμή οἱ μοναχοί ν' ἀποφάσισαν τήν δημιουργία κάποιου "χειμαδιοῦ". Ἔτσι φαίνεται πῶς δημιούργησαν τό μετόχι τοῦ Ταξιάρχη, μέ πιθανό πέρας τό 1707 ὅπως ἀναγράφεται σέ ἐντοιχισμένη πλάκα στήν εἰσοδο του. Τό μετόχι βρίσκεται σέ θέσι ὅπου τό κλίμα διατηρεῖται ἥπιο ὅπως δείχνει καί ἡ γύρω βλάστησις, ἄρα κατάλληλο γιά χειμαδιό. Ἀπό τίς περισωθεῖσες ἐπιτοίχιες ἀγιογραφίες στήν ἐκκλησία του, πολύ καλῆς τέχνης, φαίνεται, ὅπως ἀναφέρει καί ὁ κ. Συμεωνίδης, ὅτι ἐξελίχθηκε σέ ἀγιογραφεῖο.

Ὅσόσο καί ἡ Μονή του Πρ. Ἡλιοῦ καί τό μετόχι τοῦ Ταξιάρχη, βρίσκονται μακρυνά ἀπό τούς τόπους παραγωγῆς καί σέ μερῇ δυσπρόσιτα. Ἔτσι φαίνεται πῶς ἀποφασίσθηκε ἡ δημιουργία τῶν Φυρογίων μέ πιθανό πέρας το 1738. Τά Φυρόγια φαίνεται πῶς τά χρησιμοποιοῦσαν γιά τίς γεωργικές ἐργασίες, ἦταν δηλαδή τό ἀνεφοδιαστήριο τροφίμων τῆς Μονῆς τοῦ Πρ. Ἡλιοῦ ὅπως δείχνουν καί τά κατάλοιπα του ἐλαιοτριβίου καί τῶν ἀποθηκευτικῶν χώρων.

Κεφ. Β. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

Τήν σταδιακή ἐγκατάλειψι τῶν Φυρογίων ἀκολούθησε καί ἐρείπωσις. Στά νεώτερα χρόνια ὅπως ἀναφέρει ὁ Φιλипπάκης (1), ἐγκαταστάθηκε στή Μονή ὁ ἱερομόναχος Σταμάτιος Γαϊτάνος. Μορφωμένος καί δραστήριος, ἀποκατέστησε δύο κελλιά τῆς δυτικῆς πτέρυγας πού εἶχε ἀνοικοδομήσει παλαιότερα ὁ Μητροπολίτης Βελιγραδίου Ἄνθιμος καί παράλληλα λειτουργοῦσε καί τό μοναστηράκι.

-Τό 1953 τόν Παπασταμάτη διαδέχεται στά Φυρόγια ὁ λαϊκός Φίλιππος Βεντούρης καί τό Μοναστήρι συνέχισε τήν ζωή του ὑποτυπωδῶς. Ἔργα δέν ἔγιναν ἀλλά τουλάχιστον ἡ Μονή λειτουργοῦσε μέχρι τό 1971 πού ἀπεδήμησε.

-Τά πρῶτα σοβαρά ἀναστυλωτικά ἔργα ἄρχισαν νά γίνονται στήν δεκαετία του 1970 χάρις, στόν μεγάλο εὐεργέτη τῆς Ἑλλάδος, τήν

ιδιωτική πρωτοβουλία. Αρχικά από την Καλλιόπη χήρα του Άγγελου Κοσμή και μετέπειτα από τον Κ.Καρρά. Η πρώτη χρηματοδότησε την ανοικοδόμησι του Ήγουμενιού και ο δεύτερος συνέχισε χρηματοδώντας την αναστύλωση των κελλιών της βορεινής και ανατολικής πλευράς. Την αναστύλωση του Καρρά επέβλεπε ο Αρχ/της Αμφιλόχιος (κατά κόσμον Παναγιώτης Χρυσολωράς), ο οποίος ήταν τότε ηγούμενος και των Φυρογίων. Η μελέτη-επίβλεψις έγινε από το Γραφείο Αρχιτεκτονικών Συμβούλων Ελληνικής Εταιρείας Κυκλάδες Άν. Κάρτας, και Αρχιτέκτων ήταν ο Γ. Τσούγιαννης. Αυτή η αναστυλωτική προσπάθεια αναγνωρίσθηκε διεθνώς και τό 1978 απονεμήθηκε στά Φυρόγια από την Ευρωπαϊκή EUROPA NOSTRA τιμητικός έπαινος. Μάλιστα αυτός ήταν και ο πρώτος έπαινος που δόθηκε στην Ελλάδα για συστηματικές αναστυλώσεις μνημείων. Τό παράδειγμά των Κοσμή-Καρρά ακολουθήσαν (ευτυχώς) και άλλοι και ξεχωριστά η Έκκλησία της Σίφνου και ο Δήμος (πιν.Ι). Έτσι μέχρι τό τέλος του 2001 η Μονή είχε ανοικοδομηθεί σε σημαντικό βαθμό, ενώ μέ προσφορές προσκυνητών είχε επανεξοπλισθεί μέ εικόνες, έπιπλα και ιερά σκεύη,(πιν ΙΙ).

Κεφ. Γ.ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ (Άνοιξις 2002).

Τά Φυρόγια ως κτίσμα, έχει την κλασσική καστροειδή μορφή των μοναστηριών του Αγίου Όρους. Περιμετρικά υπάρχουν τά κελλιά, οί κοινόχρηστοι χώροι, οί αποθήκες, τό Ήγουμενιό. Στή μέση υπάρχει ή αύλή μέ την έκκλησία, τό Καθολικόν όπως λέγεται. Ο έξωτερικός τοίχος ήταν ενισχυμένος, μέ μικρά παράθυρα δίνοντας την έντύπωσι τέλους κάστρου, πρόνοια των κτητόρων κατά των πειρατών.

Η κάτοψη είναι πολυγωνική. Η δυτική πλευρά προς τον Άγιο Ανδρέα ήταν διώροφη, μέ κελλιά στό ανώγειο και αποθήκες στό ισόγειο. Τό κεντρικό τμήμα της εξακολουθεί νά είναι έρειπωμένο. Στήν ΒΔ γωνία βρίσκεται το Ήγουμενιό.

Μέ τίς κατά καιρούς αναστυλώσεις, έχουν ανοικοδομηθεί ή βόρεια και ή ανατολική πλευρά, καθώς και μερικώς ή δυτική. Η ανατολική εξακολουθεί νά είναι έρειπωμένη. VOTIK

Σέ ένα από τά κελλιά της ανατολικής πλευράς υπάρχουν υπολείμματα έλαιοτριβείου, που χρησίμευε στους μοναχούς για την έλαιοπαραγωγή τους καθώς και χώροι για την έπεξεργασία και

ἀποθήκευση τῶν προϊόντων τῆς Μονῆς τοῦ Πρ. Ἡλιοῦ. Παρόμοιες ἐργασίες ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ προϋπέθεταν κόπους καὶ μεγάλες δαπάνες οἰκονομικά ἀσύμφορες.

Στὴν αὐλὴ ὑπάρχουν τρεῖς τάφοι, ἓνας τοῦ Ἀνθιμου Καρδίτση (1827-1901), ἓνας τοῦ Παπά-Σταμάτη (Σταμάτιος Γαϊτάνος, 1873-1953) καὶ ἓνας ομαδικὸς κάποιας οἰκογενείας Δαλπῆ. Πῶς αὕτη σχετίζεται μέ τὰ Φυρῶγια δέν εἶναι γνωστό.

Τὰ ἀνοικοδομηθέντα κελλιά εἶναι σήμερα ἄδεια. Κατά τίς διάφορες ἐκδηλώσεις χρησιμοποιεῖται ὁ χώρος τοῦ τέως ἐλαιοτριβίου πού ἔχει διαμορφωθεῖ καὶ ἐξοπλισθεῖ γιά τήν ἐξυπηρέτησι τῶν προσκυνητῶν. Ἐξοπλισμένο εἶναι ἐπίσης καί τό Ἡγουμενιό. Τά κελλιά χρησιμοποιοῦνται κατά τίς ἐκθέσεις πού περιοδικά φιλοξενοῦνται στό Μοναστήρι, (βλέπε παρακάτω).

Κεφ. Α. ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟ

Τό Μοναστήρι διαθέτει ἓναν μόνο ναό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀφιερωμένος στόν Ἅγιο Ἀθανάσιο, Ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας (296-373), καί στά Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Τό Μοναστηράκι ἦταν φτωχό γιατί κατά τίς ἀναστυλώσεις δέν βρέθηκαν ἐπιτοίχιες ἀγιογραφίες.

Τήν ἐποχὴ δημιουργίας τῆς μονῆς, τό τσιμέντο καί τὰ ἄλλα σύγχρονα ὑλικά αὐξημένης ἀντοχῆς ἦσαν ἄγνωστα. Ἔτσι οἱ λαϊκοὶ τεχνῖτες, γιά νά μπορέσει νά ὑποστηριχθεῖ ὁ τρούλλος, ἔκαναν τοίχους μεγάλου πάχους 80 ἕως 90 ἑκατοστῶν. Σάν κονίαμα χρησιμοποιοῦσαν πηλόχωμα μέ ἐλάχιστο ἀσβέστη. Γι' αὐτό στίς πρόσφατες ἐπισκευές μέ τὰ πρῶτα κτυπήματα τὰ ἐπιχρίματα τοῦ ναοῦ κατέρρευσαν σέ κονιορτό. Ἔγιναν νέες τσιμεντοκονίες καλῆς κατασκευῆς πού στερέωσαν τόν ναό ἀπό τυχόν κατάρρευση.

Ὁ ναός εἶναι σταυροειδῆς μετά τρούλλου. Στό ὑπέρθυρο του ἔχει ἐντοιχισμένη μαρμαρόπλακα μέ ἀναγραφὴ ὅτι ὁ μητροπολίτης Ἀνθιμος τό 1832 ἔκανε ἀνακαινιστικὲς ἐργασίες. Κατά τήν τελευταία ἀνακαίνισι τοῦ 2000, τό δάπεδο πλακοστρώθηκε κατά παραδοσιακό τρόπο.

Τό τέμπλο εἶναι ἀπλό, ἄγνωστο ἐάν εἶναι τό ἀρχικό.

Ὁ ἐξοπλισμός τοῦ ναοῦ εἶναι σύγχρονος (πιν. II), ἐκτός ἀπό δύο εἰκόνες τεχνοτροπίας 17^{ου} ἢ 18^{ου} αἰῶνος, μιά τῆς Θεοτόκου ὡς Ὁδηγητρίας (ἐπὶ τοῦ τέμπλου) καί μιά τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου (σέ

ξεχωριστό παράπλευρο εικονοστάσιο). Υπάρχει και μία ακόμη εικόνα του Πρ. Ήλιου (του Θεσβίτου) σέ ξεχωριστό εικονοστάσιο πρὸς τ' ἀριστερά (μικρῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας) τοῦ 1856. καθὼς καὶ μιά φορητὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Οἱ λοιπές εἰκόνες (πολλές χάρτινες) τὰ λειτουργικά βιβλία, τὰ ἱερὰ σκεύη (πιν. ΙΙ), εἶναι ὅλα σύγχρονα, ἔνδειξη ὅτι τὸ μοναστηράκι εἶχε ἐγκαταλειφθεῖ καὶ ἴσως διαγουμισθεῖ ἀπὸ ἱερόσυλους.

Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ναοῦ δέν παρουσιάζει τίποτε τὸ ἰδιαίτερο ἐκτός ἀπὸ τὶς προαναφερθεῖσες δύο ἀξιόλογες εἰκόνες (τῆς Ὁδηγητρίας καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου) καὶ ἀπὸ ἓνα ἀξιόλογο πῆλινο κεροστάτη, ἓνα ἀπὸ τὰ παλαιὰ δείγματα λαϊκῆς κεραμικῆς τέχνης.

Κεφ.Ε. ΕΟΡΤΕΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΕΟΡΤΕΣ

Καίτοι τὰ Φυρόγια δέν λειτουργοῦν πλέον ὡς μονή, χάρη στήν προσπάθεια τοῦ τοπικοῦ κλήρου ἀλλὰ καὶ χάρη στήν εὐσέβεια τῶν κατοίκων πραγματοποιοῦνται τακτικὰ λειτουργίες μέ τὰ σχετικά πανηγυράκια, εἴτε ἀπὸ μεμονωμένους εἴτε ἀπὸ ὁμάδες (τὰ λεγόμενα ἀδελφάτα) πανηγυράδων ὡς ἑξῆς :

- Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ νεομάρτυρος Ἰωαννίνων, 17 Ἰανουαρίου.
- Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου στίς 18 Ἰανουαρίου.
- Τῆς Ἀναλήψεως.
- Τῆς Ἀγίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου (ὁσία), 28 Ἰουλίου.
- Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, 1 Νοεμβρίου.
- Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου.
- Τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, 25 Νοεμβρίου.

Ἐπίσης ἐκτάκτως γίνονται λειτουργίες ἰδιωτῶν, βαπτίσεις καὶ μνημόσυνα καθὼς καὶ παρακλήσεις.

Ἀξίζει τίμῃ στοὺς ἐπώνυμους καὶ ἀνώνυμους πού μέ τήν πίστι τους ὄχι μόνον διατήρησαν τὸ μοναστηράκι ζωντανό, ἀλλὰ καὶ συνέβαλαν στήν ἀνοικοδόμησι του. Γνωστοί ἀπὸ αὐτοὺς στὸν 20ο αἰῶνα εἶναι καὶ οἱ ἀκόλουθοι:

Α. Τερωμένοι:

1. Τερομόναχος Σταμάτιος Γαϊτάνος.
2. Τερομόναχος Ἀμφιλόχιος (κατὰ κόσμον Παναγιώτης Χρυσολωρᾶς).

3. Ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Π. Ἀντώνιος Λεβαντής.
4. Ὁ Ἀρχ/της Σωφρόνιος Δαρζέντας ὁ ὁποῖος φροντίζει τό
μοναστηράκι σάν παιδί του.

Β. Λαϊκοί

1. Καλλιόπη Κοσμῇ (εὐεργέτης)
2. Κ. Καρράς (εὐεργέτης)
3. διάφοροι δωρητές ἐπωνυμοί (βλέπε πιν. I & II)
4. Φλώρα Κοντοροπουλάκη (ἄμισθη καί εὐλαβῆς διακόνισσα)
5. Ἡλίας καί Χαρούλα Φραντζέσκαραου

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἡ Μονή δέν ἀποτελοῦσε μόνο χῶρο ἀναχωρητισμοῦ, ἀλλά φαίνεται πῶς ἦταν δεμένη καί με τήν ζωή τοῦ νησιοῦ. Ἀπό τά Φυρόγια καί πρὸς τά δυτικά τό νησί εἶναι ἐντελῶς ὀρεινό καί βραχῶδες, κατάλληλο μόνο γιά κτηνοτροφία. Σέ ἐλάχιστα μέρη, μέ πάρα πολύ ἀνθρώπινο μόχθο, ἀφαιρέθηκαν οἱ πέτρες γιά νά δημιουργηθοῦν μικρά ἀναιμικά χωραφάκια, τά ἐπονομαζόμενα, ὄνομα καί πρᾶγμα, "λουριά". Ἐπάνω σ' αὐτά κάποιες φτωχές καλλιέργειες συμπλήρωναν καί συμπληρώνουν ἀκόμη καί σήμερα, τήν τροφή των αἰγοπροβάτων. Ἡ γειτνίασις της Μονῆς μ' αὐτή τήν κτηνοτροφική δραστηριότητα, ἀναπόφευκτα δημιούργησε δεσμούς μέ τήν ζωή τῶν βοσκῶν. Ἐτσι φυσικό ἐπόμενο ἦταν νά ἐορτάζεται στά Φυρόγια ἡ ἀντίστοιχη ποιμενική ἐορτή, πού στή Σίφνο ὀνομάζεται "Πάστος". Ὁ Φιλιππάκης (1) ἀναφέρει σχετικῶς τά ἑξῆς: -Πρόκειται γιά μιά καθαρά σιφνέικη γιορτή πού ἔκαναν, εἰδικά τήν ἡμέρα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων (29 Ἰουνίου), οἱ τσοπαναράιοι, πού ἔβοσκαν ὁλόκληρο τό χρόνο τά κατσικοπρόβατα ὁλοκλήρου τοῦ χωριοῦ συγκεντρωμένα σ' ἓνα μεγάλο κοπάδι. Μ' αὐτή τή γιορτή ἤθελαν νά τιμήσουν τ' ἀφεντικά τους, τοὺς λεγόμενους Ἀρχαύληδες. Κατά τήν γιορτή οἱ Ἀρχαύληδες μέ τίς οἰκογένειές τους καί τοὺς φίλους τους ἐρχόνταν ντυμένοι στά γιορτινά τους, φέροντας φαγητά καί γλυκίσματα καί δῶρα γιά τοὺς τσοπαναραίους τους. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ ἔκαναν στοὺς καλεσμένους "τσιρμιόνιες" (περιποιήσεις). Πρόσφεραν ἔτσι μεζέδες ἀρχικά μέ σιφνέικο κρασί καί τό μεσημέρι στίς Τράπεζες τοῦ Μοναστηριοῦ, φαγητά ἀπό σφάγια τοῦ "μαντριοῦ". Ἀκολουθοῦσε διασκέδαση καί χορός μέ "βγιολιά" ἐνῶ πρόσφερναν "γαλατερά", ὅπως "ξυνό", γάλα φρέσκο "πημένο" (ἓνα εἶδος γλυκοῦ γιαουρτιοῦ), "ἄθοτύρες", "ξυνομυτζήθρα". Τέλος οἱ Ἀρχαύληδες κι' ὅλοι οἱ

καλεσμένοι "φερτάρανε" τούς τσοπαναραίους κι' ή γιορτή τελείωνε άργά τή νύκτα.-

Κεφ. ΣΤ. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ήδη από τήν εποχή του Παπασταμάτη πρόσθετα από τίς τακτικές λειτουργίες, γινόντουσαν και άλλες έκτακτες θρησκευτικές τελετές, πχ προς τιμήν εικόνων, βαφτίσια κλπ. Τέτοιες εκδηλώσεις συνεχίστηκαν και με τον λαϊκό Φ.Βεντούρη και τελευταία, όπως προαναφέρθηκε και με τον Αρχ/τη Σ. Δαρζέντα ό όποιος φροντίζει τό Μοναστήρι με περισσή αγάπη.

Τό μοναστηράκι κηδεμονεύεται σήμερα από τήν Ι. Μ. τής Βρύσης Πρόσθετα από τίς διάφορες θρησκευτικές έλδηλώσεις, ή μέχρι τό 1998 μερική άναστύλωση, δημιούργησε κατάλληλους χώρους και για άλλες εκδηλώσεις, όπως εκθέσεις. Μέχρι τό τέλος του 2001 πραγματοποιήθηκαν οί έξής:

-17/07-25/08/1999, έκθεσις εικαστικών καλλιτεχνών σέ συνεργασία με έργαστήρια κεραμικής του νησιού.

15/07-27/08/2000 παρόμοια έκθεσις με περισσότερους καλλιτέχνες.

-14/7-24/8/2001 Ομοίως.

-20/7-01/9/2002 έκθεσις των άγγειοπλαστών της Σίφνου με τά παραδοσιακά χρηστικά κεραμικά.

Οί εκθέσεις αυτές προσέφεραν τήν ευκαιρία στό ευρύτερο κοινό νά γνωρίσει τό μοναστηράκι καθώς και νά συγκεντρωθούν και κάποια χρήματα με τά όποια έγιναν κάποιες μικροεπισκευές. Παράλληλα άρχισε νά δημιουργείται και ένας θεσμός για μελλοντικές εκθέσεις μέσ' από τίς όποιες νά μπορεί νά άναδεικνύεται και ή πολιτιστική και ή εκκλησιαστική παράδοσις του νησιού.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

1.Τοπωνύμια της Σίφνου, Μάνου Φιλιππάκη, έκδοση Άδελφότητος Σιφνίων "ό Άγιος Συμεών", 1989.

2.Σίμου Μιλτ. Συμεωνίδη :

α.Σιφνιακά Έπετηρίς Ιστορικής Ύλης, τόμος Β, Άθηναι 1992.

β. όμοίως τόμος Γ , Άθηναι 1993.

γ. όμοίως τόμος Δ , Άθηναι 1994.

δ.Ιστορία της Σίφνου, από τήν Προιστορική Έποχή μέχρι τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, Άθηναι 1990.

**ΠΙΝΑΚΑΣ Ι ΑΝΑΣΤΥΛΩΤΙΚΩΝ & ΑΛΛΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΩΝ ΦΥΡΟΓΙΩΝ-ΣΙΦΝΟΥ**

Α\Α	Ε Ρ Γ Ο	ΔΩΡΗΤΗΣ-ΧΡΗΜ/ΤΗΣ
1	Άναστύλωσης δύο κελλιῶν	Παπασταμάτης Γαϊτάνος
2	Άναστύλωσης Ἡγουμενιοῦ	Καλλιόπη χήρα Ἀγγ.Κοσμῆ
3	Άναστύλωσης κελλιῶν Β.& Α.πλευρᾶς	Κ. Καρράς
4	Διαμόρφωσης δρομίσκου προσπελάσεως	Ι.Μ.Βρύσης
5	Μίστρωμα Καθολικοῦ ἐξωτερικῶς	Ὑπ.Αιγαίου
6	Μίστρωμα Καθολικοῦ ἐσωτερικῶς	Ι.Μ.Βρύσης
7	Πρώτη ἡλεκτρικὴ ἐγκ/σις	Κοινότητα Αρτεμώνος (Κ.Κασιώτης)
8	Συμπλήρωσις ἡλεκτρικῆς ἐγκ/σεως	Εἰσπράξεις Ἐκθέσεως
9	Ἐπισκευὴ κελλιῶν Ἀνατολ. πλευρᾶς	Ι.Μ.Βρύσης
10	Πλακόστρωσις αὐλῆς μπροστά στό Καθολικό	Ἐθνική Τράπεζα
11	Ἐξοπλισμός Ναοῦ μέ ἱερὰ σκεύη	Προσκυνητές (βλέπε πίνακα Ι Ι)
12	Πλακόστρωσις δαπέδου τοῦ Καθολικοῦ	Δῆμος Σίφνου

**ΠΙΝ. Π ΝΕΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΔΩΡΕΕΣ
ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ ΣΤΑ ΦΥΡΟΓΙΑ, ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1995-2000**

A/A	ΕΙΔΟΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1	ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ	Άννα Ι. Τούλη εις μνήμη τοῦ παιδιοῦ της Χρήστου Ι.Μ.Φυρογίων 2000.
2	ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ	Ιωάννης καί Άννα Τούλη εις μνήμην τοῦ παιδιοῦ τους Χρήστου, Ι.Μ.Φυρογίων 2001.
3	ΠΑΓΚΑΡΙΟΝ (100X60 ἐκ.)	ὁμοίως
4	ΤΡΑΠΕΖΑΚΙ (86X66 ἐκ.)	ὁμοίως
5	ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟ (μεγάλο)	Ί. Μ. Βρύσης
6	ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟ (μεσαῖο)	Μαρία & Πέτρος Τσαλίκης
7	ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟ (μικρό)	οἰκογένεια Μπενέτου
8	ΖΕΥΓΟΣ ΕΞΑΠΤΕΡΥΓΑ	Δημήτριος Κουλούρης
9	ΑΝΑΛΟΓΙΟΝ	Εὐάγγελλος Γεροντόπουλος
10	ΘΗΚΗ ΚΕΡΙΩΝ	Ιωάννα Κοντοροπουλάκη
11	ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΣ (μπρούντζινος)	οἰκογένεια Μπενέτου
12	ΚΕΡΟΣΤΑΤΗΣ (μπρούντζινος)	Μετόχι Χρυσοπηγῆς
13	ΚΕΡΟΣΤΑΤΗΣ (πήλινος)	Μαργαρίτα Χρυσόγελου
14	2 ΛΑΒΑΡΑ	Άρχ/της Σωφρόνιος Δαρζέντας εις μνήμη τῶν γονέων του
15	2 ΚΑΝΔΥΛΕΣ (Άγ. Τραπεζῆς)	οἰκογένεια Κοραλίας
16	ΚΑΝΔΥΛΑ (Ὁραίας Πύλης)	Ἡλίας καί Χαρούλα Φραντζέσκαραυ
17	ΔΙΣΚΟΠΟΤΗΡΑ	Τζανῆς Κοντορουχᾶς
18	ΣΤΑΥΡΟΣ (ἐπί ἱστοῦ)	Ιωάννης Διαρεμές
19	ΣΤΑΥΡΟΣ (εὐλογίας)	Κιουραδό Γαλείφου
20	Ι.ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	οἰκογ. Ντίνας Ι. Λαζαρίδου

21	Ι.ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (νέο έπαργυρωμένο κάλυμμα)	προσκυνητές
22	2 ΦΑΝΟΙ	οίκογ. Καλλιόπης Βενιοῦ
23	ΚΟΛΥΜΒΥΘΡΑ	οίκογ. Νικολάου Γ. Βενάκη
24	ΕΙΚΟΝΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡ/ΜΟΥ	Μαρία Ι. Τσαλίκη
25	ΕΙΚΟΝΑ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΓΥΡΩΝ	οίκογ. Μπενέτου
26	2 ΕΞΑΚΗΡΑ	Ίωάννης Γαλείφος
27	ΑΣΗΜΟΚΑΝΔΥΛΟ	Ί. Μ. Βρύσης
28	ΑΣΗΜΟΚΑΝΔΥΛΟ	Άμαλία Θεοφίλου
29	ΑΣΗΜΟΚΑΝΔΥΛΟ	Πέτρος Τσαλίκης.
30	2 ΜΑΝΟΥΑΛΙΑ	Μετόχι Χρυσοπηγής
31	ΠΑΛΑΙΟ ΠΡΟΣΚΥ ΝΗΤΑΡΙ	Ένορία Αγ. Νικολάου Έξαμπέλων
32	2 ΔΙΣΚΟΙ	Αϊκατερίνη Βενιοῦ
33	ΑΡΤΟΦΟΡΙΟΝ	Μετόχι Χρυσοπηγής

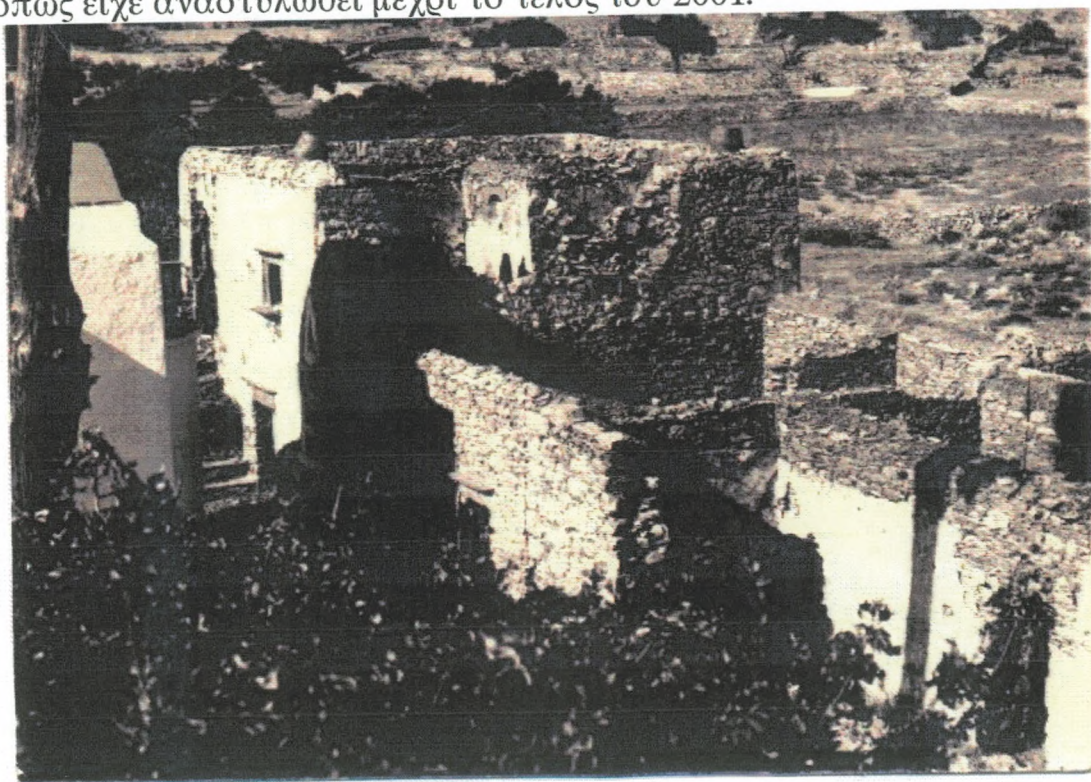
Τό μοναστήρι από τ' ανατολικά

Ἡ νότια πλευρά. Μπροστά ὁ δρόμος πρὸς το Βαθύ. Ὅπως φαίνεται ἡ πλευρά αὐτή ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἐρειπωμένη.

Γενική άποψις τών Φυρογίων, μπροστάή βορεινή πλευρά τῆς Μονῆς, στή μέση ὁ ναός (Καθολικόν) καί πίσω διακρίνεται ἡ δυτική πλευρά ὅπως εἶχε ἀναστυλωθεῖ μέχρι τό τέλος τοῦ 2001.

Μερική άποψις της δυτικῆς πλευρᾶς ὅπως ἦταν το 1975, πρῖν ἀπό τά πρῶτα ἔργα ἀναστυλώσεως. Στήν ἴδια κατάσταση ἦταν ὅλη ἡ Μονή, ἐκτός ἀπό τόν ναό.

Τό Ήγουμενιό από τά δυτικά.

Τό Ήγουμενιό, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ αὐλὴ καὶ μέρος ἀπὸ τὰ κελλιά τῆς βορεινῆς πλευρᾶς.

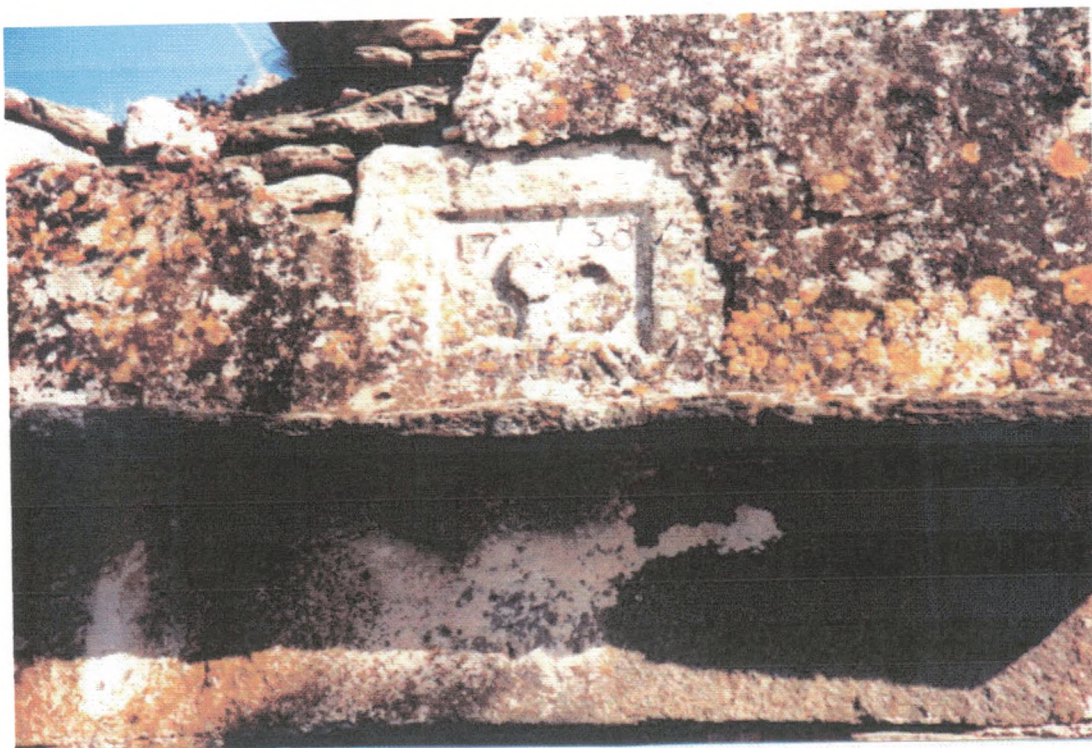
Ἡ δυτική ἐσωτερική πλευρά. Τό μεσαῖο τμήμα της ἐξακολουθεῖ νά παραμένει ἐρειπωμένο. Ἔχει ἀναστυλωθεῖ τό ἀριστερό ἄκρο (κελλάι τοῦ Παπασταμάτη) καθώς καί τό δεξιό (τό Ἡγουμενιό)

Ἡ αὐλή μπροστά ἀπό τήν δυτική πλευρά μέ τά χαλάσματα τοῦ μεσαίου τμήματος. Στό βάθος ἡ νότια πλευρά πού ἐξακολουθεῖ νά παραμένει ἐρειπωμένη.

Ένα από τὰ κελλιά τῆς νότιας πλευρᾶς μέ μαρμάρινη χρονολογημένη πλάκα στοῦ ὑπέρθυρο της.

Τό μαρμάρινο ὑπέρθυρο μέ ἀνάγλυφο ἄγνωστο τί παριστάνει, καί τήν χρονολογία 1738 καί πάλι ἄγνωστο ἐάν δηλώνει ἀρχική κατασκευή ἢ κάποια ἐπισκευή.

Μερικά από τὰ κελλιά τῆς βόρειας πλευρᾶς μετά τὴν ἀναστύλωση πού ἔκανε ὁ ἐφοπλιστὴς Καρράς.

Μερικὴ ᾄποψις τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς καί αὐτὴ ἀναστυλῳθεῖσα ἀπὸ τὸν ἐφοπλιστὴ Καρρά.

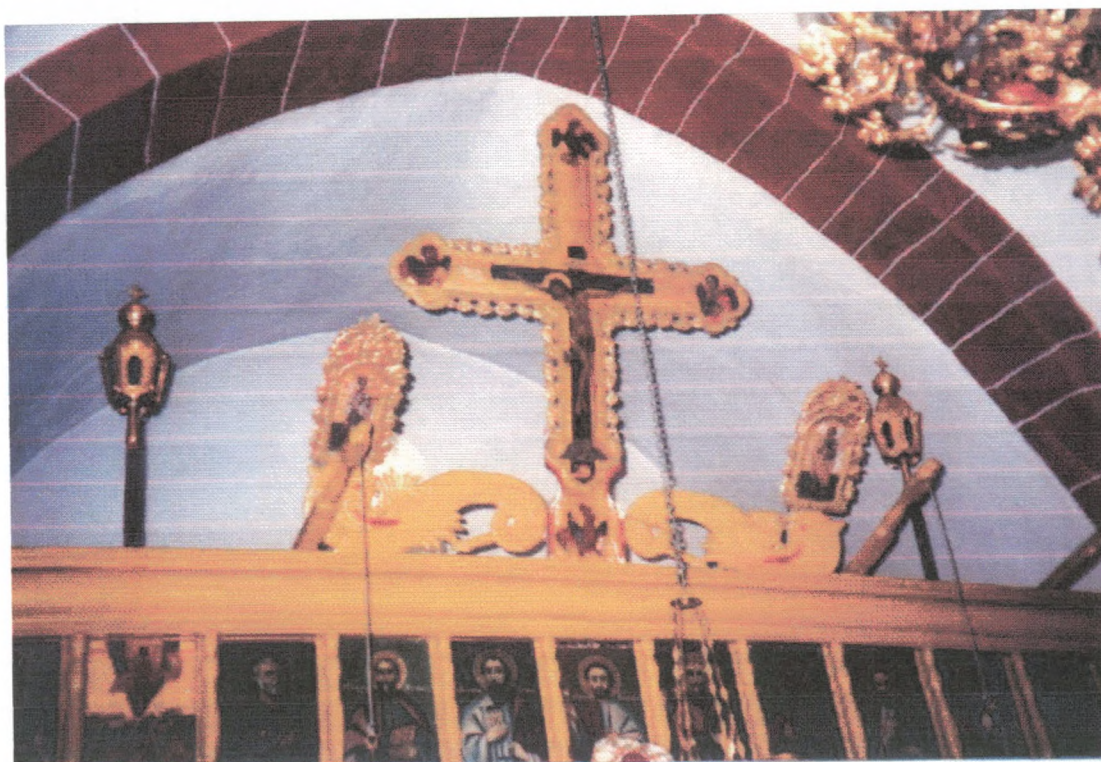
Τό Καθολικό από τά νότια.

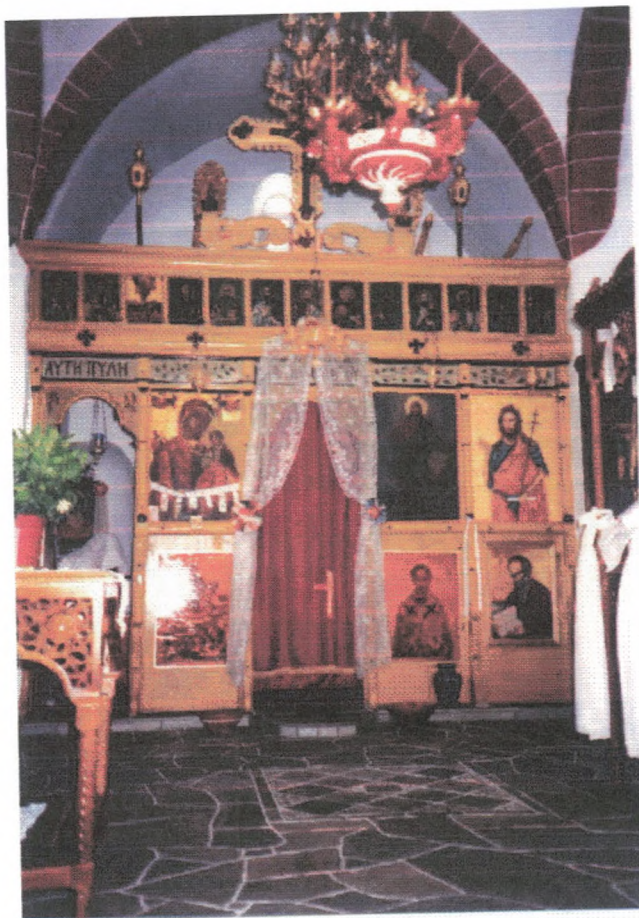
Τό Καθολικό ὅπως φαίνεται ἀπό το Ἑγουμενιό. Ναός σταυροειδῆς μετὰ τρούλου.

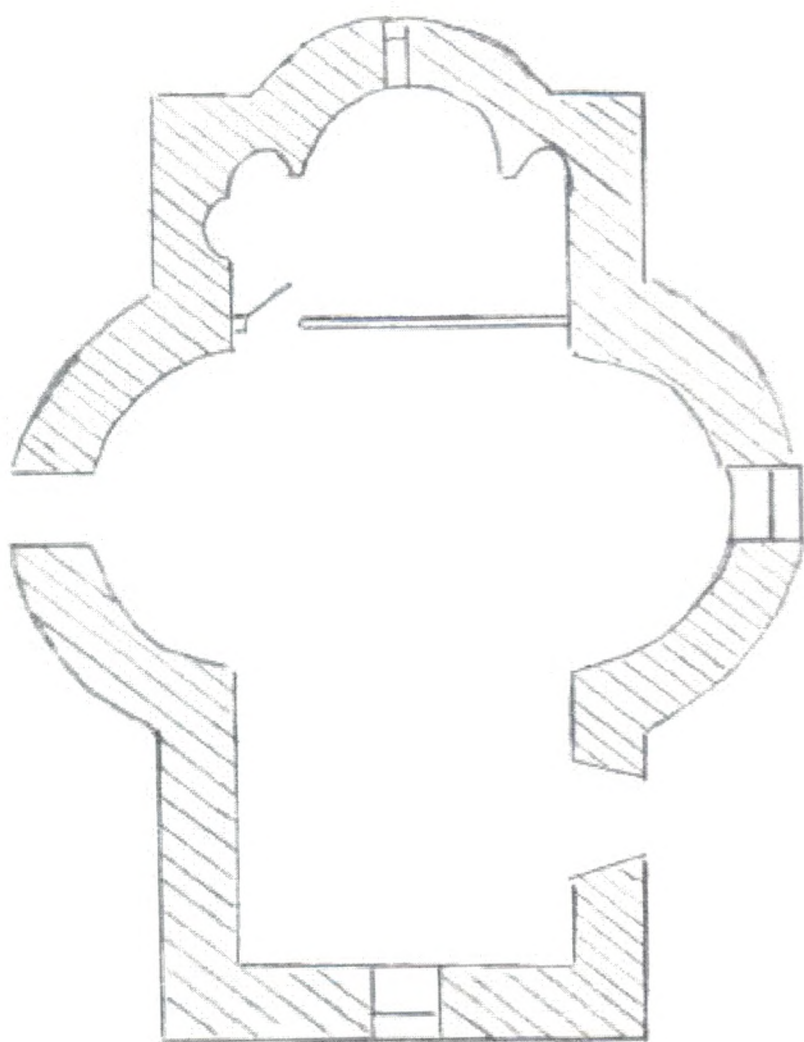
Τό τέμπλο. Ἀριστερά ὑπάρχει τό εἰκονοστάσιο (μόλις διακρίνεται τό δεξιό του μέρος) τῷ Προφ. Ἡλία καί ῥιστερά τοῦ Ἁίου Ἀθανασίου.

Τό ἐπάνω μέρος τοῦ τέμπλου (χώρος τῶν λυπηρῶν).

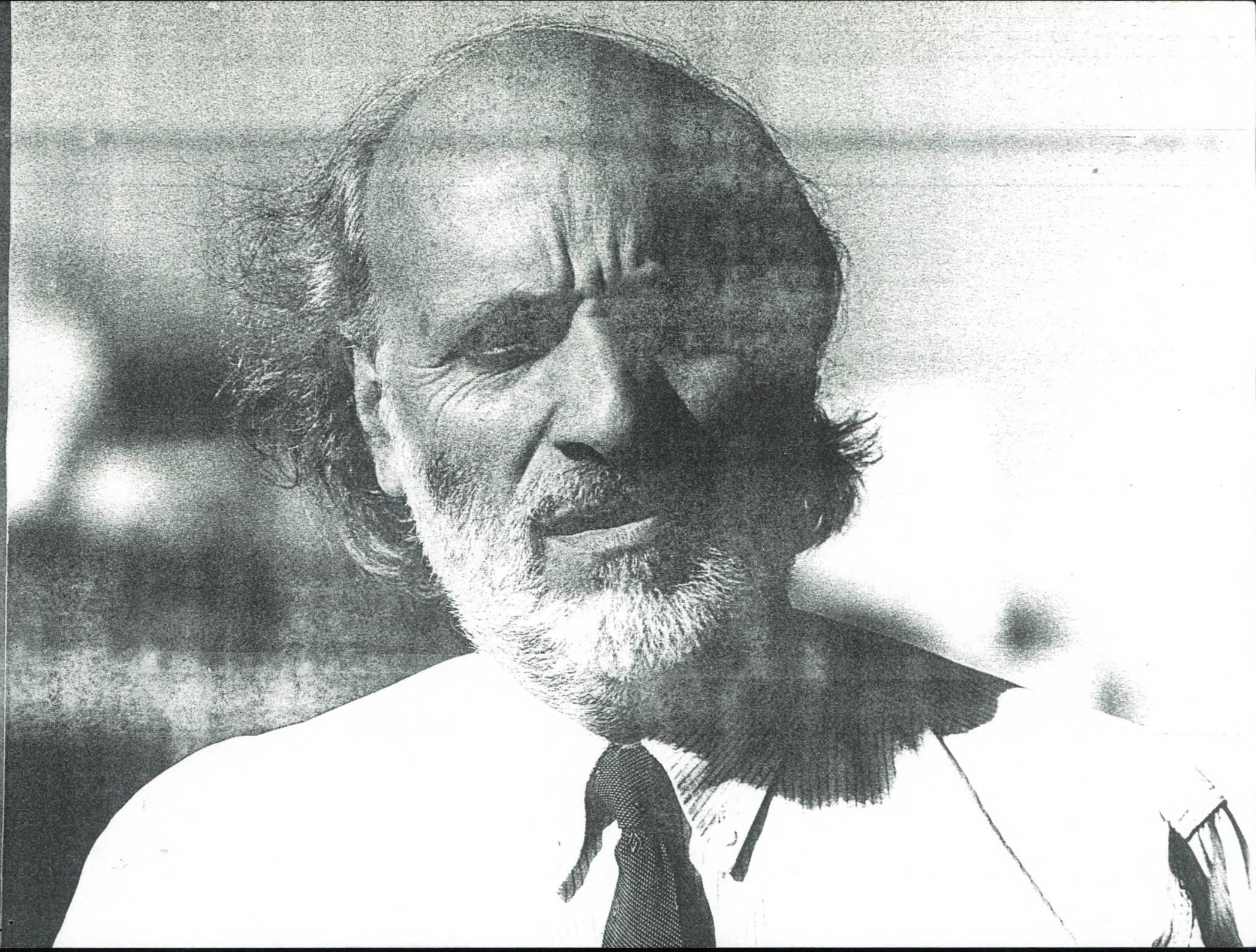
Τό κύριο μέρος τῷ τέμπλου, ἥρος τῶν λυπητῶν (διακρίνεται μερικῶς), των μικρογραφῶν και του δεσποτικῶν διακρίνεται ὀλίγον ἄριστερά καί πλήρως δεξιά) ὁ παραδοσιακός πήλινος κερόστας, ὅταν δέν ὑπῆρχε ἡλεκτρικό ρεῦμα.

Ι. Ν. ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΩ & ΕΙΣΟΔΙΩΝ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΩ-ΦΥΡΟΓΙΑ
ΚΛ. 1:100

Εγκαταστάθη στα Φυρόγια το έτος 1953
Απεβίωσε το έτος 1971

EUROPA NOSTRA

Diploma of Merit

1978

Awarded for
the fine restoration of the ancient
MONASTERY OF FIROGION
on the island of Sifnos.

Duncan Sandys

LORD DUNCAN SANDYS
President

The award is given in cooperation with Franco-Mediterranean Council